

JEZUS – EERSTE LEVENSBEHOEFTE

HJM Sales

Geliefde (toekomstige) broeders en zusters, ik denk dat ieder mens er naar verlangt om geaccepteerd te worden door de mensen in zijn of haar omgeving, om van waarde te zijn, gerespecteerd en geliefd te worden. Ieder mens verlangt diep in het innerlijk én van nature naar harmonieuze gemeenschap met de mensen in zijn of haar omgeving.

U toch ook? U vindt het toch óók fijn om geaccepteerd en geliefd te zijn? Door uw kinderen, door uw echtgenoot, door uw vader of moeder, door de familie, op uw werk of op school, op de hobbyclub, in de christelijke gemeente die u bezoekt, etc. etc.

Elk kind vindt het fijn om door papa of mama geknuffeld te worden. Om te horen dat zij van hem of haar houden. Om te weten dat het geaccepteerd is, ondanks eventuele slechte schoolresultaten en ondanks een moeilijke puberteit. Een kind verlangt naar en heeft behoefte aan een veilige, beschermende leefomgeving. Het geeft vrede en rust.

Iedere volwassene vindt het fijn om door de echtgenoot gewaardeerd en geliefd te worden. Om door de collega's geaccepteerd en gerespecteerd te worden. Om zonder moeilijkheden opgenomen te worden in de samenleving.

Elke christen vindt het fijn om van waarde te zijn in de gemeente en geaccepteerd te worden zoals men is.

Broeders en zusters, het ervaren van liefde, waardering en acceptatie is blijkbaar van groot belang voor onze identiteit. Het bevredigt ons van binnen.

Ik denk ook dat ieder mens, bewust of onbewust, van nature een diep verlangen heeft naar een harmonieuze gemeenschap met zijn Schepper, God de Vader. God heeft dit verlangen in de mens gelegd. In het prille begin na de schepping, duizenden jaren geleden, was die gemeenschap tussen God en mens er ook inderdaad. Samen wandelden zij in het paradijs. Toen werd het menselijk verlangen bevredigd. Maar helaas zondigde het eerste mensenaar tegen God, waardoor de gemeenschap werd verbroken.

Maar het verlangen naar liefde en harmonie blééf in het hart van de mens. De mens verloor God de Vader uit het oog, maar blééf verlangen naar liefde, acceptatie en respect. De mens wilde nog steeds z'n identiteit vaststellen: *"Wie ben ik? Ben ik waardevol? Ben ik geliefd?"* De mens verlangde, ondanks de scheiding van God, nog steeds om innerlijke vrede te ervaren!

Liefde, respect, acceptatie en waardering zijn daarom naar mijn mening onmisbare en dus eerste levensbehoeften van de mens. Net zoals water en voedsel. Net zoals zuurstof. Observeert u maar eens een baby. Baby's die niet geknuffeld worden, kwijnen weg. Een baby die zich niet prettig voelt, zal altijd juist om de moeder huilen. Kinderen die in een gezin leven, waar papa of mama voortdurend met elkaar in conflict zijn, worden stil en vaak onhandelbaar. Echtparen die in scheiding zijn, raken verbitterd en gestresst. Wie zijn innig geliefde echtgenoot heeft verloren, loopt gevaar om snel te vluchten in een verkeerde relatie. Wie op het werk niet geaccepteerd en gewaardeerd wordt, komt snel in een burnout terecht. Wie niet door de samenleving wordt geaccepteerd, vervalt wellicht in criminaliteit. Wie in de christelijke gemeente niet als waardevolle broeder of zuster wordt aanvaard, zal uiteindelijk die gemeente en misschien zelfs daardoor de Heiland Jezus Christus verlaten. Vult u zelf verder de talloze voorbeelden maar in!

De consequentie hiervan is dat er een steeds grotere, innerlijke dorst en honger naar liefde, acceptatie en waardering ontstaat, indien op enig moment de vervulling van die eerste levensbehoefte naar liefde en waardering stopt. Indien er een kink in de kabel komt. Het doet er niet toe of dit in de vroege kinderjaren, in de puberteit of als volwassene gebeurt.

Mensen die geen liefde ervaren, mensen die niet geaccepteerd en gewaardeerd worden, zullen hun knagende behoefte en hun kwellende dorst ergens anders trachten te vervullen. Volgens de bekende prediker br. Wilkin van de Kamp zullen zij op zoek gaan naar erkenning en het trachten te zoeken op drie terreinen: (1^e) uiterlijk, (2^e) prestaties en succes, (3^e) ambitie. Ik geloof dat we er zelfs een 4^e categorie aan mogen toevoegen, want vele mensen willen hun identiteit ook ontlenen aan vleselijke genietingen. Genietingen als materiële rijkdom (geld), hobbies, vakanties, sex of wel andere extremiteiten dan ook.

Nogal wat mensen zoeken het in hun uiterlijk. Vaak zijn ze ontevreden over hun lichaam, omdat het niet voldoet aan het in de media als ideaal geschetste beeld. Ze trainen wat af om er aantrekkelijk uit te zien en zonodig laten ze de plastisch chirurg een handje meehelpen. Zij kleden zich naar de allerlaatste mode of zodanig, dat ze zich met een bepaalde groep mensen kunnen identificeren.

Andere mensen menen grote prestaties te moeten verrichten, teneinde een gerespecteerd persoon te kunnen zijn. Ze beoefenen bijvoorbeeld sport tot op het allerhoogste niveau. Sommigen proberen daarentegen succesvol te zijn met hun onderneming.

Weer anderen zijn uitermate ambitieus. Zij streven er naar om het allerhoogste in bijvoorbeeld de politiek of hun beroep te bereiken. Zij zoeken naar sociale status, roem en macht. Weer anderen beoefenen haast verblind en uitermate fanatiek hun hobbies. Of zij menen zich van vakantie naar vakantie te moeten reppen. Sommigen fladderen van levenspartner naar levenspartner of verzwelgen als het ware in eten, drinken of sexuele uitpattingen.

Maar er is één ding, dat al die zoekende mensen gemeenschappelijk hebben. Namelijk, dat hun dorst nooit en te nimmer écht wordt vervuld. Heel eventjes laaft men zich aan het behaalde succes om dan tot de conclusie te komen, dat de innerlijke dorst weer nét zo groot als voorheen is geworden. En opnieuw gaat men fanatiek op weg naar het volgende stadium van succes. Om uiteindelijk wederom teleurgesteld te worden.

Het uiterlijk van de mens vervalt nu eenmaal met de jaren en de natuurlijke vaardigheden nemen af. Banen, geld en macht kan men verliezen. Roem kan tanen en ondernemingen kunnen failliet gaan. Scheiding en ziekte kunnen roet in het eten gooien.

Al deze mensen, die aardse, menselijke en vleselijke waterbronnen trachten aan te boren, zullen nooit de diepe, innerlijke vrede en rust, waar hun ziel zo naar verlangt, ervaren. Waarom eigenlijk niet? Omdat het uiterlijke bronnen zijn, waarin voor God geen plaats is!

Dé reden dat de mens zo intens naar liefde, waardering, acceptatie en harmonie verlangt, is het innerlijke (helaas vaak onbewuste) verlangen naar God. God schiep de mens met een innerlijke dorst naar Hem. Een dorst echter die, zolang de relatie met God nog verbroken is, niet vervuld kan worden.

Maar gelukkig kent God de Vader de ware toestand van ons innerlijk. Hij doorgrondt ons hart. Hij weet of er bewust of onbewust een oprechte schreeuw naar Hem is. Hij weet precies of er diep verscholen een verlangen naar Hem is. Maar áls die er is, dan komt Hij in actie.

Broeders en zusters, is er diep in uw binnenste óók een schreeuw naar God? Naar liefde en waardering en acceptatie?

Zo ja, mag ik u dan wijzen op een geweldig verhaal in de bijbel? U kunt het vinden in het Evangelie van Johannes, hoofdstuk 4, de verzen 1 tot en met 30.

Er was een eenzame vrouw in de streek Samaria in Israël. Zij was gewend om op het allerheetste tijdstip van de dag water bij de bron van Jakob te gaan putten. Want zij vermeed de contacten met haar dorpsgenoten, omdat zij niet werd geaccepteerd. Vanwege haar leefwijze werd zij verworpen, omdat zij van levenspartner naar levenspartner ging. Ze was inmiddels bezig met haar zesde relatie, dorstig op zoek naar de ware liefde in haar leven. En omdat zij de smaad en de hoon niet meer kon verdragen, ging zij water putten als iedereen

een middagdutje deed. Dan hoefde zij tenminste geen moeilijke gesprekken te voeren en ontliet zij de scheldpartijen.

Maar op een dag ontmoette zij Jezus. Jezus was vanuit Judea op weg naar Galilea en de bijbel zegt dat Hij door Samaria moest gaan. De Heilige Geest leidde Hem om speciaal voor die éne vrouw, die éne persoon met die kwellende, innerlijke dorst, naar Sichar in Samaria te gaan. Voor Hem was het een grote omweg van vele kilometers te voet. Maar Hij liep het met blijmoedigheid, omdat Hij zo veel van verloren zielen houdt. En daar nabij het plaatsje Sichar ontmoette hij die arme, dorstige vrouw bij de waterput.

Bij die aardse put trachtte de vrouw haar innerlijke dorst naar liefde, waardering en erkenning te lessen. Maar helaas was het steeds tevergeefs. Tótdat Jezus in haar leven kwam.

Jezus openbaarde aan haar het zondige karakter van haar leefwijze en Hij leerde haar dat zij hiermee nooit en te nimmer haar innerlijke dorst zou kunnen lessen. Het water dat zij putte en dronk, zou haar steeds weer dorstig maken. Maar indien zij zou drinken van het levende water dat Hij haar zou kunnen geven, dan zou zij nooit meer dorstig zijn. Dan zou haar innerlijke dorst voor altijd worden gestild en dan zou zij het eeuwige leven mogen beërven. De vrouw kwam tot zondebesef en tot geloof in Jezus Christus, liet haar kruik bij die waterput achter, waar de dorst nooit blijvend zou kunnen worden gelest en werd een getuige van Jezus Christus.

Het verhaal luidt in de NBG51-vertaling als volgt:

“1 Toen nu de Here vernam, dat de Farizeëen gehoord hadden, dat Jezus meer discipelen maakte en doopte dan Johannes, 2 (ofschoon Jezus niet zelf doopte, maar zijn discipelen) 3 verliet Hij Judea en vertrok weder naar Galilea. 4 En Hij moest door Samaria gaan. 5 Hij kwam dan in een stad van Samaria, genaamd Sichar, dicht bij het veld, dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had; daar was de bron van Jakob. 6 Jezus nu was vermoeid van de tocht en bleef zo bij de bron zitten; het was ongeveer het zesde uur. 7 Er kwam een vrouw uit Samaria om water te putten. Jezus zeide tot haar: Geef Mij te drinken. 8 Want zijn discipelen waren naar de stad gegaan om voedsel te kopen. 9 De Samaritaanse vrouw dan zeide tot Hem: Hoe kunt Gij, als Jood, van mij, een Samaritaanse vrouw, te drinken vragen? Want Joden gaan niet om met Samaritanen. 10 Jezus antwoordde en zeide tot haar: Indien gij wist van de gave Gods en wie het is, die tot u zegt: Geef Mij te drinken, gij zoudt het Hem gevraagd hebben en Hij zou u levend water hebben gegeven. 11 Zij zeide tot Hem: Here, Gij hebt geen emmer en de put is diep; hoe komt Gij dan aan het levende water? 12 Zijt Gij soms meer dan onze vader Jakob, die ons de put gegeven en zelf eruit gedronken heeft met zijn zonen en zijn kudden? 13 Jezus antwoordde en zeide tot haar: Een ieder, die van dit water drinkt, zal weder dorst krijgen; 14 maar wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven. 15 De vrouw zeide tot Hem: Here, geef mij dit water, opdat ik geen dorst heb en niet hierheen behoef te gaan om te putten. 16 Hij zeide tot haar: Ga heen, roep uw man en kom hier. 17 De vrouw antwoordde en zeide: Ik heb geen man. Jezus zeide tot haar: Terecht zegt gij: ik heb geen man; 18 want gij hebt vijf mannen gehad en die gij nu hebt, is uw man niet; hierin hebt gij de waarheid gesproken. 19 De vrouw zeide tot Hem: Here, ik zie, dat Gij een profeet zijt. 20 Onze vaders hebben op deze berg aangebeden en gijlieden zegt, dat te Jeruzalem de plaats is, waar men moet aanbidden. 21 Jezus zeide tot haar: Geloof Mij, vrouw, de ure komt, dat gij noch op deze berg, noch te Jeruzalem de Vader zult aanbidden. 22 Gij aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten, want het heil is uit de Joden; 23 maar de ure komt en is nu, dat de waarachtige aanbidders de Vader aanbidden zullen in geest en in waarheid; want de Vader zoekt zulke aanbidders; 24 God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid. 25 De vrouw zeide tot Hem: Ik weet, dat de Messias komt, die Christus genoemd wordt; wanneer die komt, zal Hij ons alles verkondigen. 26 Jezus zeide tot haar: Ik, die met u spreek, ben het. 27 En daarop kwamen zijn discipelen en waren verbaasd, dat Hij met een vrouw in gesprek was, en toch zeide niemand: Wat zoekt Gij, of: Waarom spreekt Gij met haar? 28 De vrouw dan liet haar kruik staan, en ging naar de stad en zeide tot de mensen: 29 Komt mede en ziet een mens, die gezegd heeft alles wat ik gedaan heb: zou deze niet de Christus zijn? 30 Zij gingen de stad uit en kwamen tot Hem.”

Broeders en zusters, wellicht bent u die éne persoon naar wie Jezus op zoek is. Net als naar die arme vrouw! Dan is het vandaag uw grote dag. De dag waarop Jezus Christus u tot overvloeien toe kan en wil vervullen met het levende water van Zijn eeuwige en intense liefde.

Speciaal voor uw zonden, uw ziekten, uw zorgen en uw verdriet en verlangens ging Hij naar het kruishout op de berg Golgotha. Daar stierf Hij onschuldig voor u en voor mij.

Misschien dorst u reeds vanaf uw kinderjaren naar liefde en erkenning. Misschien waren uw ouders reeds vroeg gescheiden en werd u daarna tussen beiden heen en weer geslingerd. Misschien kwam er steeds weer een andere vader in het gezin. Of misschien was er steeds ruzie, of dronken uw ouders en gaven u regelmatig een pak slaag.

Wellicht bent u ooit sexueel misbruikt.

Wellicht hebben uw ouders altijd maar weer tegen u gezegd: *“Jij kunt dat toch niet, jij deugt niet, jij zult dat nooit kunnen bereiken, jij bent dik en lelijk”*.

Misschien lukt het totaal niet op school, bijvoorbeeld met de spreekbeurten. Omdat u de spottende blikken niet kunt verdragen, als u hakkelt of stottert.

Misschien lukt het niet op uw werk of op kantoor, omdat leidinggevenden of collega's een veel te zware druk op u leggen. Of omdat zij u wellicht dag in dag uit pesten.

Het zou kunnen dat u door uw omgeving wordt verworpen, omdat u wellicht een gekleurde huid hebt, of een allochtoon bent, of gehandicapt. En nu voelt u uzelf zó minderwaardig.

Wellicht heeft uw man of uw vrouw u verlaten. Na een kille mededeling: *“Ik hou niet meer van jou. Ik heb een ander gevonden, met wie ik wel kan praten! Een ander die mij wel begrijpt.”* En nu is er zo'n snijdende pijn in uw binnenste.

Of wellicht heeft u heel veel verdriet over het verlies van een innig geliefd persoon.

Misschien wordt u niet gewaardeerd in uw christelijke gemeente. Men begrijpt uw problemen niet of wil die niet begrijpen. Men dwingt u in een knellend keurslijf, waardoor u de vrijheid in Christus totaal niet meer ervaart.

Hoe dan ook! Er is toch zo'n intense dorst binnen in u. Een dorst naar liefde en erkenning, naar waardering.

Maar nooit en te nimmer zullen aardse, vleselijke en menselijke waterbronnen uw dorst kunnen lessen. Alleen Jezus kan dat doen. Indien u tot de erkenning komt, dat u verkeerd hebt gezocht en de verkeerde weg hebt bewandeld, indien u uw schuld en uw zonden belijdt, indien u berouw en spijt hebt van uw zonden, indien u Jezus aanneemt als uw Verlosser, Heer en Heiland, dan zal Hij u vullen met een diepe blijdschap en vrede. Dan komt Hij binnen in u wonen met Zijn grote, vurige liefde. Dat heeft Hij beloofd.

Want Jezus zei in Matt. 11:28-30 – *“Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht.”*

Broeders en zusters, les uw dorst niet meer met water uit verkeerde bronnen. Zoek Jezus en drink van het levende water dat Hij u kan geven!

Jes. 55:1-2a – *“O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk! Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan?*”

Wilt ook u Jezus aannemen en vrede, rust en liefde vinden? Bidt u dan nu dit gebed:

“Vader in de hemel, dank u wel voor Jezus, Uw geliefde Zoon, Die naar de aarde kwam om ook voor mij aan het kruis te sterven. Jezus' Bloed vloeide ook voor mij tot vergeving en verlossing van mijn zonden. Ik neem deze boodschap aan. Vergeef al mijn zonden. Vergeef mij dat ik steeds uit de verkeerde bronnen heb geput. Vader, ik wil geloven dat U mij liefheeft en dat U niet wil dat ik verloren ga. Vader, U ziet ieder mens die verdriet en pijn heeft. U kent elk mens die eenzaam is, verslaafd of depressief. U kent de kwellende dorst in ieders hart. Ook in mijn hart. Maar bij U is er uitkomst, want U houdt zoveel van mij. U bent machtig om te helpen uit de diepste nood. U trekt mij uit de put van moeite en pijn. Ik neem nu Jezus aan als mijn Redder en Verlosser. Dank u wel dat ik mag geloven, dat nu al mijn zonden vergeven zijn en dat ik nu Uw kind mag zijn. Dank u wel voor de liefde en de vrede. Dank u wel voor de stromen van levend water in mij. In Jezus' Naam. Amen.”